

[Arbejdsministeren]

problemer, hvad angår konkurrenceforvridning.

Det er heller ikke regeringens mening, at der skal føres finanspolitik over arbejdsmarkedspolitikken, som hr. Ole Vagn Christensen sagde. Tværtimod er dette udtryk for, at vi vil gøre noget andet for at hjælpe de unge. Det er ikke rigtigt, at regeringen udvandede intentionerne bag jobkabelsloven. Regeringen var i den situation, at vi, om jeg så må sige, overtog jobkabelsloven fra den tidligere regering, og jeg måtte da som minister loyalt udstede en bekendtgørelse, der passede til jobkabelsloven, for ellers ville jeg da have krænket ministeransvarlighedsloven.

Det er heller ikke rigtigt, at regeringen har ført en hetz mod jobkabelsloven. Vi har nøje fulgt udviklingen omkring jobkabelsloven, og vi må sige, at den ikke har levet op til vore forventninger.

Så var fru Connie Hedegaard inde på betragtninger om, at en af forskellene mellem jobkabelsloven og dette lovforslag er, at man i jobkabelsloven kan lave produktion til afsætning, mens man i henhold til dette lovforslag kun kan gøre det i begrænset omfang. Det er jo netop, fordi der har været problemer i forhold til den private sektor, at vi har lavet denne begrænsning. Men når vi har sagt, at man godt kan lave produktion til afsætning som et biprodukt, er det jo også, fordi vi gerne vil have, at beskæftigelsesprojekterne ikke bare, som nogle sagde, skal være terapi, men også skal have et fornuftigt indhold.

Så er jeg meget enig med hr. Tørnæs i, at det er væsentligt, at vi får inddraget de frivillige organisationer, således at de også kan være med til at lave nogle fornuftige ting.

Fru Lilli Gyldenkilde har kun delvis ret, for det er rigtigt, at man med dette lovforslag ophæver jobkabelsloven, men det er ikke rigtigt, at man ophæver det, vi populært kaldte for lov nr. 488; jeg tror, den hedder nr. 202 nu på grund af ændringer. Den skal udløbe med udgangen af 1985, men der er ikke taget stilling til det i dette lovforslag. Det, vi siger, er, at når vi har et lovforslag om beskæftigelsesmuligheder for unge – her er det især inden for den offentlige sektor – så vil det være naturligt, at løntilskudsordningen, som også er for unge, findes i samme lov, og derfor er der indeholdt bestemmelser

om, at denne ordning fra 1. januar 1986 hører hjemme – naturligt, synes jeg – i arbejdsministeriet.

Så vil jeg gerne sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg er meget enig med fru Lilli Gyldenkilde, når hun siger, at kvindearbejdsløsheden er stor, at den er større end mandearbejdsløsheden, og at der er behov for en mere målrettet indsats over for unge kvinder. Hvis vi ser på, hvordan jobkabelsloven har virket i den private og den offentlige del, kan vi se, at af dem, der har været placeret inden for private jobkabelsprojekter, har der været en stor dominans af mænd, mens kvinderne har befundet sig inden for det, vi kalder for offentlige jobkabelsprojekter, og det vil sige, at når vi nu vælger at videreføre de offentlige projekter, så gavner vi dermed også kvinderne og giver dem en mulighed for at komme med, og det skal ikke bare være terapi, men det skal være nogle ordentlige og rimelige projekter, som kvinderne kan være tilfredse med.

Hr. Ole Vagn Jensen var inde på, at dette skal give bedre muligheder for de unge – det er jo det, vi er enige om er formålet – og også på, at vi inddrager kommunerne i større omfang end før. Der må man jo sige, at kommunerne faktisk allerede har bidraget meget positivt gennem lov nr. 488 ved at gå ind i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden, og det er i hvert fald min erfaring som tidligere kommunalpolitiker, at uanset partifarve kunne man mødes i bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Når vi ser på tallene, har kommunerne brugt langt flere penge til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden, end de var forpligtede til i henhold til lov nr. 488.

Derfor er det klart, at kommunerne føler sig ansvarlige, og at kommunerne også skal spille en væsentlig rolle. Jeg tror, at det er væsentligt, at man gør noget for, at alle er med til at løfte denne opgave. Kommunerne får større beføjelser, AF skal selvfølgelig også med, arbejdet skal så vidt muligt udføres af private, og man skal gøre alt for at forbedre og styrke samarbejdet mellem AF-systemet og kommunerne, således at det bliver til gavn for de unge, at vi får denne arbejdsdeling. Derfor tror jeg også, at man måske ikke så meget har behov for at lave om på kompetencereglerne, hvis man bare sikrer sig, at det nødvendige samarbejde mellem